

України, приведення її у відповідність із політичними системами країн сталої, розвиненої демократії.

Список використанх джерел

1. Кравчук М.В. Теорія держави і права України: опорні конспекти. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 524 с.
2. Конституційне право України: підручник / за ред. В.Ф. Погорілка. Київ: Наукова думка, 1999. 735 с.
3. Конституционное (государственное) право зарубежных стран: учебник: в 4 т. / отв. ред. Б.А.Страшун. Москва: Издательство БЕК, 1999. Т.1-2. 784 с.
4. Марченко М.Н. Политическая система современного буржуазного общества. Москва: Издательство МГУ, 1981. 302 с.
5. Конституционное право зарубежных стран: учебник / под общ. ред. М.В. Баглая, Ю.И.Лейбо, Л.М. Энтина. Москва: Издательство НОРМА, 2000. 832 с.
6. Чиркин В.Е. Конституционное право зарубежных стран: учебник. Москва: Норма: ИНФРА, 2013. 528с .
7. Кузів О. Партії чи технічні проекти: на які політичні сили спираються кандидати в президенти. URL: <https://vybory.pravda.com.ua/articles/2019/03/27/7149930/> (дата звернення 09.05.2019).
8. Довіра громадян України до суспільних інститутів: результати соціологічного дослідження. URL: http://razumkov.org.ua/uploads/socio/2018_06_press_release_ua.pdf (дата звернення 09.05.2019).
9. Ставлення громадян до політичної ситуації, виборів і партій: прес-реліз. URL: <https://dif.org.ua/uploads/pdf/11837777675979e41751cad8.18422987.pdf> (дата звернення 09.05.2019).

Мудрик Р.

*студент IV курсу юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри
теорії та історії держави і права ТНЕУ Подковенко Т. О.*

ЮРИДИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

А чи задумувались Ви, для чого потрібні юристи? Яку корисну роль вони виконують у суспільстві? Так, це справді одна з найдревніших і найпочесніших професій на землі, яка виникла разом з появою людського суспільства, і корені її тягнуться ще від вождя первісного племені чи роду, який врегульовував доступними йому засобами різноманітні питання життя окремих людей чи всього племені і вирішував спори, що виникали між ними.

Та яку корисну функцію виконують представники цієї професії? Якщо узагальнити, то вони допомагають людям захистити свої права та інтереси.

Як вони це роблять? Шляхом застосування професійних знань і навиків, шляхом надавання юридичних порад і консультацій, шляхом безпосереднього захисту прав та інтересів своїх клієнтів у суді [1, с. 3].

Особливо юристи потрібні сьогодні в Україні, в час, коли українське суспільство вибудовує свою модель суспільно-економічного і політичного

розвитку. Юристи вкрай потрібні для зміцнення і розбудови української державності, для захисту прав людини. Без професійної діяльності юристів жодні реформи, якими б привабливими вони не були, не зрушать з місця і не дадуть бажаних результатів.

Успішна юридична діяльність фахівця-юриста є результатом професійної підготовки й опанування ним повним комплексом знань, навичок і вмінь, а більше цього — володіння такими людськими якостями, які відповідають особливостям його професійної діяльності [6].

Професійна готовність до конкретного виду юридичної діяльності характеризується спеціальним (що відповідає правовим формам здійснення функцій держави) рівнем правосвідомості, професійною кваліфікацією, наявністю правових знань, умінь і навичок, переконань і почуттів.

Професіонал в юридичній діяльності - це людина, що відрізняється двома особливими властивостями:

1) здібностями адекватно сприймати правову реальність і впливати на неї, займати активну позицію щодо правової політики держави;

2) знаннями і неухильним виконанням норм своєї діяльності.

Юристи повинні володіти не тільки професійними знаннями, вміннями та навичками, але й певними професійно важливими якостями. Ці якості визначають як загальний характер поведінки юриста-фахівця у щоденній праці, так і повинні відповідати різним сферам життєдіяльності, в яких здійснюється професійна діяльність юриста [5].

Знакову роль у всіх правових формах юридичної діяльності відіграє правова еліта. Це та частина суспільства, яка бере на себе відповідальність (в сфері своєї професійної юридичної діяльності) за майбутнє і працює на нього.

Безумовно, створення нової генерації правової еліти в незалежній Україні є одним з факторів підвищення рівня як професійності юристів, так і правового світогляду громадян. Наявність високосвідомої моральної правової еліти позитивно впливає на темпи вдосконалення правової системи і побудови правової держави.

Однією з характерних рис сучасного стану правової системи України, є те, що вона продовжує оновлюватись, переживати складні процеси та умови демократичної трансформації. Зі зміною політичних орієнтирів та перспектив державно-політичного життя відповідно змінилися правові перспективи та цінності, що змусило владу та суспільство в цілому стати на шлях реформ, творчих пошуків і сподівань. Водночас разом із тенденціями оновлення зберігаються елементи консерватизму, залишаються ті оцінки, уявлення та негативна практика, що визрівали протягом багатьох років, перетворившись у спосіб життя, тип мислення, увійшовши у звичку значної частини населення.

Концептуальні засади майбутнього розвитку правової системи України можуть вважатися нормативними, хоча ще і не отримали належної законодавчої підтримки, деталізації, державно-правового забезпечення на виконавчому рівні. [2].

Водночас разом із проголошенням нових демократичних засад (стандартів) організації суспільного життя у праві України залишаються невідпрацьованими механізми їх реалізації та захисту, недосконалою є система державних гарантій, що в кінцевому підсумку свідчить про

недосконалість взаємозв'язку ідеологічної та організаційної основ правової системи України [3, с. 274].

Однією з визначальних причин повільного реформування суспільства є певне відставання правової системи, законодавства від його потреб, невідповідність правової реформи потребам правового впливу на економічні, соціальні перетворення. На державному рівні відсутні комплексні юридичні стратегії, належне планування і прогнозування, майже не враховується громадська думка й аналіз впливу на суспільне життя відповідних рішень.

Перед сучасною юридичною наукою постає цілий ряд нових завдань, що мають перспективний або першочерговий невідкладний характер. Виникла гостра потреба засобами юридичного прогнозування сконструювати модель сучасного українського суспільства та вказати на шляхи та методи її практичної реалізації з урахуванням існуючих особливостей внутрішнього порядку та вимог світових стандартів щодо організації державного життя. Поряд з цим передбачається вирішення значної кількості більш конкретних завдань [7, с. 16].

Необхідно вказати також на зміни у організаційній основі юридичної діяльності — появі нових правових інституцій та зміні їх функцій, розширенні пропозицій з боку приватного сектора юридичних послуг, переорієнтації юридичної роботи на нові стандарти якості, підвищенні вимог морально-етичного характеру, деполітизації юридичної практики, що разом складає тенденції її розвитку на найближчу перспективу [4, с. 48].

Зусилля зі створення оптимальних режимів цивілізованого, належного правового інструментарію мають здійснюватися у певній формі. Такою формою є концептуалізація правової політики у вигляді усвідомленої та прийнятої стратегії правового розвитку суспільства на найближчий час і на перспективу. Всі ці обставини мають об'єктивний характер і вимагають ужиття адекватних, стратегічних, політикоправових рішень.

Загалом стан правового розвитку України, зокрема правової політики, слід оцінити як такий, що не відповідає завданням модернізації суспільства і держави в сучасних умовах. Процес реформування вітчизняної правової системи відбувається безпланово. На державному рівні відсутні науково обґрунтований, зважений підхід до питань юридичної стратегії і тактики, глибокий аналіз і прогноз, урахування громадської думки й кваліфікована оцінка можливих наслідків рішень. Замість концептуальності панують емпіризм, метод спроб і помилок, невизначеність змісту та спрямованості юридичних заходів.

Попри проголошення на конституційному рівні принципу верховенства права, необхідно констатувати, що застарілий позитивістський погляд на право лише як на систему правил, що розробляються та приймаються тільки державою, залишається притаманним для значної більшості політиків, державних службовців, правоохоронців та суддів. Такий підхід, за яким різниця між правом та законом визнається суто номінально, є значною перешкодою у процесі побудови в Україні правової держави.

В Україні фактично немає загальнодержавної програми реформування або зміцнення правових основ життєдіяльності українського суспільства, в якій би приділялася увага комплексному вирішенню проблем юридичної професії, зміцненню її авторитету серед населення тощо. Разом з тим не можна не

сказати про те, що здійснювані в Україні останнім часом правові реформи не розраховані на якісне юридичне супроводження або не спираються на високий фаховий рівень юридичних кадрів. Окремо приділяється увага освітній підготовці юристів. Однак кількість невирішених проблем юридичної професії не зменшується, а щодо працевлаштування, соціального захисту навіть збільшується. Бракує висококваліфікованих працівників із досвідом роботи, які б виконували роль кадрового фундаменту професійного прошарку юристів, забезпечували стабільність у генерації суб'єктного складу юридичної діяльності.

Тому, коли ми говоримо про певні особливості правової ідеології сучасного етапу або про недоліки у реалізації закону, то насамперед маємо на увазі не пересічного громадянина, а представника юридичної професії, на якого суспільством покладено обов'язок забезпечити здійснення права, а разом із ним і соціальної справедливості. Таке бачення місця й ролі юридичної професії у правовій системі дає нам усі підстави стверджувати про існування взаємного впливу між тими перетвореннями, що відбуваються у правовій системі, та тими, які спостерігаються у сфері здійснення юридичної діяльності.

Список використаних джерел

1. Гладун З. С., Кравчук М. В., Бармак М. В. Основи правознавства: навч. посіб. Тернопіль: Економічна думка, 1999. 280 с.
2. Гусарев С. Д. Нормативні принципи юридичної практичної діяльності. *Право України*. 2005. №9. С. 22-24.
3. Гусарев, С. Д. Юридична діяльність: методологічні та теоретичні аспекти: монографія. Київ: Знання, 2005. 375 с.
4. Свиридчук Н. П. Юридична деонтологія: навч.-метод. посіб. Київ: Хай-Тек Прес, 2012. 336 с.
5. Чернуха Н. М., Рижиков В. С. Професійна діяльність юриста: теоретичні засади. *Трипільська цивілізація*. 2012. №7. С. 45-48.
6. Чернуха Н. М., Рижиков В. С. Щодо сутності професійної діяльності фахівців сфери юриспруденції. *Наукові праці МАУП*. 2012. Вип. 4. С. 66-69.
7. Юридична деонтологія: навч. посіб. / упоряд. І. В. Тетарчук, Т. Є. Дяків. Київ: ЦУЛ, 2018. 157 с.

Музика В.

*студентка 1 курсу юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: д. і. н., професор кафедри
теорії та історії держави і права ТНЕУ Грубінко А. В.*

СУЧАСНИЙ СТАН ЗАХИСТУ ПРАВ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

Забезпечення прав і свобод людини є однією з найактуальніших проблем для юридичної науки та державної діяльності. Важливе місце серед її складових посідає захист прав дітей, специфіка якого обумовлюється як особливостями вікового, фізичного та психічного стану дітей, так і сферою діяльності органів державної влади щодо охорони захисту та гарантування їх прав і свобод.